

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2024
NOVEMBRIS

Kāpt kalnā

*„Viņš (Jēzus Kristus) ir neredzamā Dieva attēls, visas radības pirmdzimtais,
jo Viņā radīts viss, kas ir debesīs un virs zemes: redzamais un neredzamais,
gan troņi, gan valdības, gan priekšnieki, gan varas:
viss caur Viņu un Viņa dēļ radīts.”*

(Kol 1, 15-16)

LAI TOP SLAVĒTS JĒZUS KRISTUS!

Dieva tiesa, mīlie draugi, būs bez žēlastības. Kāds priesteris ir teicis, ka Baznīcai ir vajadzīgas avis un āži, jo bez tiem Baznīca neattīstītos. Ielūkosimies mūsu pašu sirdīs, varbūt arī mūsos ir gan avs, gan āzis. Cilvēkā nav tikai labais un ļaunais.

Mēs būsim pakļauti Dieva tiesai – tas ir Svēto Rakstu neapšaubāms fakts. Mums nepatīk tikt tiesātiem. Jo vairāk mēs paši tiesājam citus, jo grūtāk ir pieņemt citu kritiku. Vēl grūtāk ir pieņemt Dieva tiesu, jo Viņš taču zina pilnīgi visu par mums, vairāk nekā mēs paši.

Dievs ir žēlsirdīgs. Viņš nācis atpestīt, nevis tiesāt. Viņš mūs netiesās, bet mēs paši sevi tiesāsim. Jēzus vārdi skan: “Kas netic, tas pats jau sevi ir notiesājis.” Tas nozīmē, ka mums vajadzēs atzīt un pateikt patiesību par sevi visā pilnībā pašiem, un to mēs jau tagad vingrināties grēksūdzēs, ja cenšamies to darīt patiesi. Dieva tiesā vairs neskatīsim sevi ar cilvēka, bet gan Dieva žēlsirdīgās mīlestības skatienu, un šī tiesa būs briesmīga ne tāpēc, ka Dievs dusmosies par mūsu grēkiem, bet gan tāpēc, ka mēs ieraudzīsim savus grēkus Dieva mīlestības gaismā, un tās būs patiesas mokas grēciniekiem – dedzinošas kā uguns. Dievs atdalīs avis no āžiem. Nav iespējams kompromiss starp grēku un svētumu. Dieva templis ir svēts, un jūs tie esat! Nekas netīrs neieies Debesu valstībā.

Dievs atdala. Dievs jau radīšanas sākumā atdalīja zemi no ūdeņiem, gaismu no tumsas, un tā viss radās caur atdalīšanu. Jēzū Kristū notiek jauna radīšana, augšāmcelušās cilvēka piedzimšana no gara.

Šajā jaunajā radīšanā tāpat notiek atdalīšana: patiesības gaismas no grēka tumsas, vecais cilvēks no jaunā, miesīgais no garīgā, un šī atdalīšana ir Dieva radīšanas process, jaunā cilvēka radīšanas process Jēzū Kristū. Tiesāšana kā atdalīšana tāpat, pirmām kārtām, ir Dieva radīšanas darbs, Dieva pedagoģiskais process – ņemt savu krustu, atteikties. Kā sekošana Kristum tas var būt arī sāpīgs process un izraisīt ciešanas šajā pasaulē. Dievs ir radītājs, Viņš nevēlas grēcinieka nāvi. Viņš ielauztu niedri nenolauzīs un aizdegtu dakti neapdzēsīs.

Dievs nav iznīcinātājs, bet gan radītājs. Dieva līdzības atjaunošana mūsos ir šis Dieva radošais darbs. Pēdējā tiesā mūsos dzīve tiks izvērtēta un svēta svaru kausos, mūsu ticības un neticības darbi kļūs redzami.

Par katru vārdu, ko esam teikuši virs zemes, būs jāatbild, – saka Svētie Raksti. Tāpēc tiesāsim jau sevi tagad patiesi katrā grēksūdzē ne tādēļ, lai sevi iznīcinātu, bet lai varētu augt labajā. Grēksūdze nav kaut kas negatīvs vai zūdišanās, tā ir svētuma un grēka atdalīšana, kurā aktīvi līdzdarbojamies Dievam, lai jaunais cilvēks mūsos varētu augt.

Dieva tiesa, lai arī bez žēlastības, nav mūsu pazudināšana, bet gan pestīšanas ceļš. Caur nāvi un augšāmcelšanos uz jaunu radību. Svētu Dieva svētnīcu, Debesu valstību. Kristības ikvienu dara par jaunu radību, un ar kristību sākas arī mūsu tiesa līdz pilnībai tiks pārveidoti Kristus augšāmcelšanās gaismā.

Priesteris Māris Ozoliņš

MĒNESIS KOPŠ BŪVDARBU UZSĀKŠANAS MADONAS BAZNĪCĀ

Ir pagājis mēnesis kopš Madonas katoļu draudzes baznīcas ēkas pārbūves būvdarbu uzsākšanas. Šajā laikā norit darbi pie zvana torņa paaugstināšanas. Stāsta arhitekts Jānis Liepiņš: “Esam pastiprinājuši pamatus, tos nosiltinājuši, un notiek arī citi darbi, kas saistīti ar vides pieejamību, jo turpmāk ēkā varēs ieiet no “zemes līmeņa” jeb, vienkārši sakot, nebūs kāpņu, kā līdz šim. Tad ērti baznīcā būs nokļūt gan māmiņām ar bērnu ratiem, gan vecākiem cilvēkiem.” Nākamais solis būs torni paaugstināt, uzbūvēt trīs metrus uz augšu. “Tur ir nepieciešams izbūvēt nopietnu dzelzsbetona konstrukciju, lai parūpētos par visām vibrācijām, kas nāk no zvaniem un varētu pilnībā atjaunot jumtu,” – komentē arhitekts. Tikai pēc tam sekos darbi pie visas ēkas siltināšanas, elektrības pārvilkšanas, akustikas uzlabošanas, balkona pārbūves un teritorijas labiekārtošanas.

Būtiski, ka vērienīgie pārbūves darbi nav tikai draudzes vēlme tikt pie jaunas

baznīcas, bet gan akūta nepieciešamība, jo, gadiem ejot, ēku pamatīgi skāris laika zobs. “Tā ir celta gandrīz pirms gadsimta, kā pagaidu būve, līdz ar to visas jumta konstrukcijas tehniski ir *trakā stāvoklī*, varētu pat teikt – nožēlojamā, tāpēc pilnīgi noteikti ir vajadzīga lūgšanu zāles būvkonstrukciju nomaiņa, lai mēs baznīcā varētu justies droši,” – uzsver speciālists. Līdz pilnībā atjaunotai baznīcai darbu saraksts ir garš, un diemžēl tikpat gara ir izmaksu tāme. Esam pateicīgi ikvienam ziedotājam, jo ticam, ka tas ir paveicams, un arī Tavs atbalsts ir vajadzīgs! Atjaunosim baznīcu Latvijai kopā! Ziedojumus ar mērķi “baznīcas pārbūvei” lūdzam pārskaitīt uz Madonas Romas katoļu draudzes bankas kontu LV19UN-LA0095132107450.

Lai Dievs ikvienam atmaksā!

Baznīcas pārbūves darbiem līdzī var sekot draudzes *facebook* un *instagram* kontos.

Ramona Veckalniņa

SVĒTCEĻOJUMS ĻAUNUMA VĒTRAS EPICENTRĀ

leēja Aušvicas memoriālā.

Alūksnes Svētā Bonifācija Romas katoļu draudzes prāvests Ingars Stepkāns šogad devās svētceļojumā uz Polijas pilsētiņu Osvencimu. Tajā atradās nacistu izveidotā koncentrācijas nometne – Aušvice. Ko svētceļojums uz šādu vietu var mācīt mums?

Kāpēc šī būtu svētceļojuma vieta?

Priesteris Ingars uzsver, ka svētceļojums ir svarīgs aktīvas garīgās dzīves posms. “Stiprināt ticību var, apmeklējot vēsturiskas un svētas vietas, piemēram, Fatimu, Aglonu vai Jeruzalemē – Kristus kapu. Viena lieta ir izdzīvojot ticību, ieslēdzot iztēli, bet cita lieta ir būt klāt un redzēt. Fiziski pieskarties pie ticības noslēpuma. Līdzīgi kā apustulim Tomam bija svarīgi ieraudzīt Kristus brūces un varbūt pat tās aptaustīt, lai viņa ticība balstītos uz personisku pieredzi,” pamato priesteris. Viņš norāda, ka humānisma laikmetā 20. gadsimts izcēlās ar rūpniecisko un tehnoloģiju revolūciju. Šis gadsimts izcēlās arī ar ateisma uzplaukumu. Gan kapitālisms, gan nacisms un komunisms piedāvāja savu skatījumu uz dzīves vērtībām un sabiedrības iekārtu. Rezultātā notika divi pasaules kari, kas nesa desmitiem miljonu nevainīgu

upuru. “Tāpēc ir ļoti svarīgi savu dzīvi (gan garīgo, gan fizisko) sakņot Baznīcā, kur redzam citu – svētu cilvēku dzīves piemēru. Šovasar izmantoju iespēju un devos svētceļojumā uz Polijas pilsētiņu Osvencimu. Otrā pasaules kara laikā nacisti tur izveidoja koncentrācijas nometni – Aušvici. Šajā vietā valdīja izmisums, šausmas, var pat teikt, ka valdīja sātans visā savā necilvēcīgumā. Varbūt rodas tad jautājums, kāpēc šī būtu ieteicama vieta svētceļojumam?”

Nāvei nepieder pēdējais vārds

Līdzīgi kā Golgātas kalnā, kur Jēzu sīta krustā, toreiz nebija daudz to, kuri justu Viņam līdzī. Sātans visu savu naidu pret cilvēku un Dievu Golgātas kalnā izgāza uz Jēzu. Bet uz ko šai notikumā skatāties šobrīd? Uz farizejiem, Romas karavīriem? Vai varbūt naida pilno pūli, kas sauca: “Sit viņu krustā!?” Nē, mēs esam kopā ar Jēzu un izdzīvojam Viņa ciešanas, nāvi un uzvaru! Tieši šādi arī jāskatās uz braucieniem apmeklēt Aušvici. Jo tas ir ticības pats dziļākais jautājums – vai ticam, ka nāvei nepieder pēdējais vārds? Vai ticam, ka Dievs noslaucīs katru asaru? (Is 25,8; Atkl. gr. 21,4)

Apmeklējot Aušvici, es lūdzu par cilvēces grēkiem, lūdzu par mocekļiem,

kā arī par sevi. Lai svētais Maksimiliāns Kolbe, svētā Terēze Benedikta no Krusta un citi svētie, kas spēja pat visbriesmīgākajos apstākļos saglabāt ticību un Kristus mīlestību, palīdzētu arī mums izcīnīt labo cīņu! Kā apustulis Pāvils teica: “*Labo cīņu es esmu izcīnījis, skrējieni esmu pabeidzis, ticību esmu turējis. Atliek man tikai saņemt taisnības vainagu, ko mans Kungs, taisnais tiesnesis, dos man viņā dienā.*” (2Tim 4,7-8)

Noslēgt pārdomas priesteris Ingars vēlas ar apustuļa Pāvila vārdiem, kurus, stāvot mocekļības vietā, viņa pamodināja Svētais Gars: “*Jo tam, kas šeit iznīcīgs, jātērpjas neiznīcībā, un tam, kas šeit mirstīgs, jātērpjas nemirstībā. Un, kad šis iznīcīgais apvilks neiznīcību un šis mirstīgais apvilks nemirstību, tad piepildīsies tas vārds, kas rakstīts: nāve ir aprīta uzvarā! Kur, nāve, tava uzvara? Kur, elle, tavs dzelonis?*” (1Kor 15,53-54)

Kur tad ir palicis Dievs?

Šobrīd ikviens no mums var sekot līdzī

arī karam Ukrainā, kur dzīvības zaudē nevainīgi cilvēki. Pasaulē valda vēl citi konflikti, kuri nerisinās gadiem, bet prasa arvien jaunu upuru skaitu. Šo upuru vidū ir arī bērni, kam visa dzīve vēl priekšā. Šī jaunuma priekšā mēdzam sagumt un nereti taujājam, kur ir palicis Dievs? Bet Dievs vienmēr ir klātesošs un tur šo pasauli Savās rokās pat tad, kad tajā norit cilvēku radīts ļaunums. Dievs ir devis cilvēcei visskaistāko dāvanu – brīvo gribu, bet nereti to saduļļo korupcija, naidis, kāre pēc varas un iešana pāri jebkam. Kā mēs varam apturēt šo ļaunumu? Varam ziedot labu mērķu labā, jo šajā pasaulē bez līdzekļiem, diemžēl, nevar uzveikt ļauno. Bet, ja nevaram palīdzēt finansiāli, varam palīdzēt, turēties pie Dieva un uzticoties Viņam, kurš galu galā vienmēr ļauj uzvarēt labajam. Iet laiks, ļaunais sev līdzī upurus, bet Dievs vienmēr tur mūs savās rokās. Lūgšim, lai cilvēce savu brīvo gribu aizvien vairāk izmanto nevis ļaunā, bet labā vairošanai!

Diāna Lozko

SVĒTĀS FILOMENAS SVĒTKU MISE GULBENES DRAUDZĒ

5. oktobris, mēneša pirmā sestdiena. Draudzes locekļi un ciemiņi pulcējas Gulbenes katoļu baznīcā, lai pagodinātu Dievu caur svēto Filomenu. Šī bija skaista svētku diena, jo pie mums viesojās priesteris Modris Lācis, kuru nebijām satikuši vairākus gadus, kopš viņu pārcēla uz Ērgļu draudzi. Priesteri draudzes cilvēki ļoti mīlēja, un viņš arī mūs. Paldies par to, paldies par sirsniņu, vienkāršību!

Pēc priestera Vjačeslava Bogdanova pārcelšanas uz Rīgu priesteris Modris Gulbenes draudzē turpināja arī Maltas ordeņa palīdzības darbu. Mēs braucām uz pensionātiem, sveicām pensionārus. Braucām uz Adulienas palīgskolu (šobrīd Sveķu pamatskola)

sveikt bērnus svētkos. Arī bērni priesteri mīlēja. Ar mūsu dāvatājiem blociņiem rokās stāvēja rindā, lai iegūtu autogrāfu. Vai var būt kas jaukāks un vai var to aizmirst?

Priesteris nebaidījās no fiziski grūta darba. Viņam nelikās apkauņojoši stāvēt pie ripzāga vai skaldīt malku. Mēs strādājām visi kopā, ar klēpšiem nesām malku šķūnī, lai būtu silta baznīca, jo tobrīd nebija ķerras, nebija traktora, viss bija jāveic ar rokām. Strādājām kopā, kopā arī atpūtāmies un priecājāmies. Manuprāt, šis bija jaukāks laiks draudzē. Paldies par visu!

Lai kur jūs, priesteri, būtu, lai jūs pavadītu izturība, veiksmē un Dieva žēlsirdība!

G. Baķe Gulbenē

MĀSAI KONSUELAI AIZEJOT MŪŽĪBĀ

Māsa Marija Konsuela no Kunga Jēzus Svētajām Rētām (Zinaida Voronova) piedzima 1943. gada 24. jūlijā Gaigalavas pagastā. Pusaudžu gados pārbrauca uz Rīgu. No 16 gadu vecuma, mācoties vakarskolā, sāka strādāt. Visās darbavietās bija ļoti cienīta. Ar lielu mīlestību audzināja savas divas meitas. 1982. gadā ar meitām un māmiņu pārbrauca uz dzīvi laukos.

Ģimenes dzīves pienākumi, fiziskais darbs un dažādas grūtības veidoja Zinaidas nostāju un palīdzēja no jauna atklāt ticību un Katoļu Baznīcu. No sirds viņa iedzīlīnājās Baznīcas mācībā un savas dzīves vienkāršībā izdzīvoja dziļu lūgšanu, iemiļoja Kungu un Viņa Baznīcu, šo mīlestību centās dot tālāk.

Mazmeitas slimība lika atgriezties galvaspilsētā. Te viņa veltīja sevi, lai palīdzētu vistuvākajiem, vienlaikus būdama Jēkaba katedrāles draudzes dedzīga locekle. Viņas garīgais tēvs bija priesteris A. Smelters. Ar viņa atbalstu Rīgā tika radīts Marijas Leģions, par kura prezidenti kļuva māsa Konsuela, tolaik Zinaida. Viņas vadībā tas tika izplatīts Latvijas lielā daļā. Kalpojot cilvēkiem Marijas Leģionā, māsa vienlaicīgi padziļināja savas attiecības ar Euharistisko Jēzu Svētajā Misē un bieži nakts adorācijā.

1998. gadā, kad viņas jaunākā meita nolēma sekot aicinājumam uz garīgo kār-

tu, Zinaida ar prieku upurēja viņu kalpošanai Dievam. Šai laikā arī viņa sevi juta līdzīgas ilgas. Kad visi apstākļi to ļāva, – bērni bija pie vietas; māmiņa, par kuru bija rūpējusies visu dzīvi, aizgājusi mūžībā; pensijas vecums sasniegts, – garīgās dzīves aicinājums viņas sirdi bija nobriedis.

1999. gadā, 55 gadu vecumā viņa iestājās Bērna Jēzus Karmela kongregācijā. Polijā saņēma formāciju un 2001. gadā salika pirmos svētsolījumus. Tūlīt tika deleģēta uz jaunveidojošo kopienu Gulbenē. Pēc draudzes tālāka prāvesta Vjačeslava Bogdanova lūguma māsa Konsuela veica sakristiānes pienākumus, kā arī palīdzēja bērnu katehēzēs. Visus viņa aizrāva ar savu dedzību un labsirdību. Ar prāvesta svētību viņa iniciēja un draudzē vadīja Skapulāra Brālību. Dibināja

3 Dzīvā Rožukroņa Rozes. Vēlāk māsas sirdslieta bija svētās Filomenas kulta iedzīvināšana. Katrā Misē sv. Filomenas godam tagad dziedam viņas sacerēto dziesmu – lūgšanu svētajai Filomenai.

Darbs ar cilvēkiem draudzē bija tikai daļa māsas Konsuelas misijas. Viņa uzsāka aktīvi kalpot Baznīcai ar liturģisko tērpju šūšanu un izšūšanu. Savā vecumā māsa saviem spēkiem iemācījās izšūšanu ar specializētu datorprogrammu, lai šādā veidā bagātinātu Latvijas Baznīcu. Māsas Konsuelas izšūvumi atrodas daudzās ka-

Klostermāsa Konsuela palīdzēja ticībā augt daudziem draudzes bērniem.

toļu un luterāņu draudzēs, īpaši privilēģēta ir Gulbenes draudzes baznīca.

2007. gadā māsa Konsuela saņēma V. E. kardināla Pujata svētību jaunam kalpojuma. Latvijas Baznīcā tapa Svētās Ģimenes māsu kopiena. Redzēdama ģimeņu krīzi, māsa juta vajadzību upurēt savu dzīvi lūgšanai par ģimenēm. Nesot savas darbīgās ikdienas krustu, lūdzoties un gandarot sevišķā veidā par Gulbenes draudzes, kurā Dievs bija viņu nolīcis, ģimenēm.

Māsa Konsuela juta arī īpašu aicinājumu lūgties par dvēselēm šķīstītavā. Bieži negulētas nakts stundas viņa pavadīja, lūdzoties par tām, par mirstošajiem un priesteriem.

Vienmēr gaiša, mierpilna, smaidīga un sirsnīga, vienkāršībā slavēja Dievu ar savu dzīvi. Daudzi ir baudījuši māsas sirds siltumu. Ar savu dzīvi viņa izšūva savu nākamības tērpju. Pēdējais māsas Konsuelas izšūvums ir Svētās Ģimenes attēls uz ornāta Gulbenes draudzei. Svētā Ģimene, kuru viņa tik ļoti mīlēja – Jēzus, Marija, Jāzeps.

2021. gadā māsas Konsuelas kalpojums pārgāja citā limenī. Pēc smaga insulta viņa vairs nespēja pati rīkoties. Viņas kalpojuma jaunā dimensija – ciešanu upuris. Piekalta pie gultas, cilvēciski nespēja

it neko. Tomēr dievišķajā dimensijā viņa varēja ļoti daudz. Varēja mīlēt un ar savu pazemību un pacietību mācīt mīlestību uz Krustu. Tāpat kā viņas dievišķais Laulātais Draugs, Krustāsis Jēzus, viņa cieta par visas pasaules grēkiem. Pateicīga par katru palīdzību, māsa izstaroja mīlestību, kas sildīja katru, kas viņu apciemoja.

Māsas Konsuelas dzīves ceļš izbeidzās 30. septembrī, dažas minūtes pēc trijiem, Dieva Žēlsirdības stundā. Viņa aizgāja klusi, mierpilni, sava Līgavaiņa rokās.

Reiz māsa stāstīja par savu sapni: viņa bija redzējusi sevi ieejam, svinīgi sagērbtu, skaistā dievnamā. Rokās viņa nesa trīs biķerus. Pati mēģināja to skaidrot: iespējams, viens biķeris simbolizēja Marijas Leģionu, kura pamatus Latvijā viņa ielika. Otrs – tā varbūt bija māsas konsekrētā dzīve, bet trešais? Tagad varam atbildēt, ka trešais bija ciešanu biķeris, upuris par mums visiem, par Latviju, Baznīcu, draudzi, ģimenēm, saviem mīļajiem, par mirstošajiem...

Māsas Konsuelas dzīve bija nepātraukta upurēšanās un dzīve citiem. Mēs varam no viņas to mācīties.

**Klostermāsas
Edite un Paula**

ATBALSS NO JĀZEPA VĪRU TIKŠANĀS PĻAVIŅĀS

Slavēšana ir visskaistākais, priecīgākais sastapšanās mirklis ar Dzīvo Dievu. Mirklis, jo saviļņojums ir patiesi īsts. Lūdzot citu vajadzībās, mēs paši tiekam žēlīgi apdāvināti un svētīti.

Tik skaistai vietai kā Pļaviņas ir vajadzīgs Dievs, vajadzīgas dedzīgas sirdis! Priecājos par slavēšanas vakaru, priecājos, ka Jāzeps vīri ar nopietnību saprot, cik svarīgi aizlūgt par valsti, par Latviju.

Pļaviņām jāpiedzīvo īsta atmoda, tik skaista vieta nedrīkst palikt tukša!

Pateicība par slavēšanas vakaru šoruden! Ticu, ka ir jaunieši ar skaistām balsīm. Ticu, ka viņiem pietiks spēka atnākt arī turpmāk. Ticu vecākās paaudzes lūdzējiem. Mēs visi Dieva priekšā esam vienādi. Noņemsim savus aizspriedumus, iesim Jēzus priekšā, iesim!

Dace Zvirbule

LITURĢISKĀS MŪZIKAS DARBNĪCAS RĒZEKNĒ

Darbnīcu dalībnieki: Ilvija, Kristīne, Ināra, komponists Pāvels Bembeneks, Jana, Māriete, Ineta.

Iespaidiem pilna pagāja nedēļas nogale Rēzeknē, kur no 18. līdz 20. oktobrim Dieva Žēlsirdības Romas katoļu baznīcā poļu komponista Pāvela Bembeneka vadībā notika Liturģiskās mūzikas darbnīcas. Baznīca atklāta 2021. gadā, tā celta modernisma stilā, tāpēc pietrūkst ierastā greznuma. Neparasta ir Gvadalupes Dievmātes svētbilde, kas baznīcā bija domāta kā pagaidu variants, bet iepatikās un palika uz palikšanu.

Darbnīcas iesākās ar ekskursiju pa Rēzekni. Nakšņošana bija "Zeimulī", savdabīgā arhitektūras būvē. Nevarējām atrast ieeju, un, kad atradām, bija jākāpj pa metāla kāpnēm no ārpusē, lai tiktu uz otro vai trešo stāvu. Sestdien mācījāmies dziesmas latgaliski un poliski. Meistarklasēs piedalījās arī poļu sieviešu koris "Jutroženka" no Rēzeknes un poļu ansamblis no Lietuvas pilsētas Kedaiņiem. Mācījāmies dziedāt ne tikai Bembeneka dziesmas, Pāvels mūs mācīja dziedāt "Jaunova svāto" – viegli, nevelkot vārdus, drīzāk kā ritmiskā dejā. Svētdien vairākas dziesmas dziedā-

jām kopā ar kolektīviem garīgo dziedājumu koncertā Nacionālo biedrību kultūras namā. Pēc tam devāmies uz Svēto Misi, kur dziedājām no balkona un altāra priekšā. Aizkustinošs bija brīdis, kad diriģents lūdza līdz dziedāt arī visiem baznīcēniem.

Brīnišķīgais zelta rudens Rēzeknē vēl ilgi būs atmiņā. Atmiņā paliks arī kopīgi ar lietuviešiem dziedātā dziesma "Atmostas Baltija", ko "Zeimulī" neoficiālā gaisotnē nodziedājām pirms gulētiešanas. Atmiņā paliks Pāvela ne vienreiz vien teiktais, ka dziesmai jānāk no sirds, teksts jādzied ar izpratni par to, kas rakstīts, jābūt labai dikcijai, lai dziesmā sadzirdētu Vārdu. Paldies Irēnai Ivanovai, kura uzņēmās organizēt šīs darbnīcas!

Ineta Resne

Mūzika ir satikšanās

Jauki, ka Madonas draudze jau gadiem ir pārstāvēta Liturģiskās mūzikas meistardarbnīcās! Tā ir patikama kopības izjūta, saliedēšanās un iespēja tuvāk iepazīties.

Pāvela Bembeneka meistarklasē šo-

reiz izaicinājums bija dziedāt poļu valodā. Tvēru diriģenta enerģiskumu, nerimstošo smaidu un iedvesmojošos skaidrojumus – kā autors iecerējis savus skaņdarbus skaņam, kāda ir noskaņa un vēstījums. Mūzika ir satikšanās, baznīcā svarīgi dziedāt ar sirdi – ar prieku un gaišumu, noskaņojoties Svētajā Garā! Svarīgs ir katrs vārds un veids, kā to izdziedam. Priecājos, ka bija iespēja piedalīties šāda veida aktivitātē. Dieva svētību, vadību un spēku meistardarbnīcu organizēšanā iesaistītajiem!

Jana Misiņa

Gan diskomforts, gan komforts

Iepriecināja komponista pozitīvais skatījums. Pāvels Bembeneks ir novērojis, ka mēs, dziedot draudzēs, pārsvarā esam bēdīgi, norūpējušies, bet Dievs aicina uz gaišumu un prieku. Meistarklašu laikā nācās iziet no komforta zonas, mācoties dziesmas poļu valodā.

Taču, tā kā manas saknes ir Latgalē, dziedāšana latgaliešu dialektā deva lielu iepriecinājumu. Pateicība Dievam par šo pieredzi!

Ilvija Ozoliņa

AICINĀJUMA SVĒTUMS PĀRBAUDĪJUMOS

Laikā, kad uzsāku aktīvu dalību Rožukroņa novēnā par priesteriem, piedziņoju vairākkārtējus garīgos uzbrukumus savai laulībai.

Priesteri ir devuši uzticības solījumu Dievam, laulātie – Dieva priekšā – viens otram. Kā vieni, tā otri dzīves laikā ir pakļauti pārbaudījumiem, bet grūtībās ir svarīgi atcerēties, ka Dievs vienmēr ir līdzās un izvedīs "sausām kājām uz cietas zemes", ja vien mēs paļausimies uz Viņu.

Piedzīvojot atsvešinātību attiecībās, es sajutu pamudinājumu mainīt savu uzvedību un apzināti būt vairāk kopā ar vīru gan pastaigās, gan sarunās, uzrakstīt kādu mīļu ziņu vai atstāt slepenu zīmīti.

Un tad kādā rītā, dodoties kopā ar meitu dienas gaitās, man aizgrābās elpa no tā, cik parks man apkārt ir kļuvis skaists! Tās krītošās lapas, kas vējā dejo pirms sasniedz zemi! Tas savādais priecēto stumbrs ar apaļajiem izciļņiem, neatceros to agrāk šeit redzējuši! Un tie puķu podi – vai tajos vienmēr bijuši tik krāšņi un

daudzveidīgi augi? Kur vien vērsu skatienu, viss bija kļuvis brīnumaini daiļš! Pēkšņ apjausmā es pagriezos pret meitu un

iesaucos: "Es tiešām esmu iemīlējusies, jo tikai cilvēks, kurš mīl, redz pasauli tik krāsainu!"

Mainot savu uzvedību, es biju izmainījusi savu sirdi, kura tika atkal no jauna piepildīta ar mīlestību pret vīru.

Apustulis Pāvils vēstulē Kolosiešiem 3. nodaļā raksta: "Tad nu kā Dieva izredzētie, svētie un mīļotie, tērpjieties sirsniņā līdzjūtībā, laipnībā, pazemībā, lēnībā un pacietībā, ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēties par otru; tāpat kā mūsu Kungs jums piedevis, piedodiet arī jūs. Un pāri visam tam lai ir mīlestība, kas ir pilnības saite." Dievs mums ir devis visu nepieciešamo, lai pastāvētu aicinājumā.

Jāņa evaņģēlija 14. nodaļā Jēzus saka: "Lai jūsu sirdis nebūstas! Ticiet Dievam un ticiet man!"

Ginta Ābeltiņa

SVĒTCEĻĀJUMĀ UZ FATIMU PORTUGĀLĒ

Šoruden iepazīnu skaisto un kalnaino Portugāles zemi. Vēlējās pati savām acīm skatīt Fatimas svētvieta un okeānu.

Šoreiz ceļoju kopā ar māšicu Sandru. Maršrutu, transportu, naktsmitnes izvēlējamies jau pusgadu iepriekš. Lidojām no Rīgas uz Lisabonu, braucām ar autobusu uz Fatimu, svētvieta pavadījām divas nakts. Visu apskatījām un svinējām Svēto Misi poļu un itāļu valodā, gājām procesijā. Majestātiskā katedrāle iedvesa bijību un mieru. Iepazinām šīs vietas notikumus vaska muzejā. Interesanti bija skatīt kapelas un muzejus pazemē zem laukuma. Izstaigājām alas 2 km attālumā no svētvieta, kas bija skaisti izgaismotas, un skanēja klusa mūzika.

Nākamā apskates vieta bija Porto, kur pavadījām divas nakts. Izstaigājām vecpilsētu, ar tūristu autobusu izbraukājām tālākās vietas, okeāna krastu. Senās mājas no ārpuses aplīmētas krāsainām flīzēm, daudz logu, katedrāles – lielas, varenas, krāšņas. Vienu dienu kopā ar gidu

devāmies uz Bragu. Mūs uzveda augstu kalnos, kur ir klosteri un baznīcas, skaisti apstādījumi.

No Porto atgriezāmies Lisabonā, kur nakšņojām trīs nakts. Izstaigājām vecpilsētu, izbraucām ar tramvaju, autobusu, metro, kuģi. Izstaigājām lielākās katedrāles, kur iekārtoti muzeji.

Ar tūristu autobusu devāmies apskatīt arī Sintru. Tā ir pilsēta tuvāk okeānam. Bagātu cilvēku izklaides vieta ar lieliem kazino, hoteliem, jahtu klubiem, villām. Kā arī vistālākajiem sauszemes punktiem pie Atlantijas okeāna, kur pāri jau atrodas Amerika. Pabijām Roka ragā – Eiropas galējā rietumu punktā. Okeāns ir skaists, majestātisks, ūdens krāsas mijas no zilās un zaļās līdz baltām, ūdens sakultām putām.

Portugāle ir liela, ļoti kalnaina, bagāta kokiem, skaista zeme varena okeāna krastā! Svētajās Misēs portugāļu valodu klausījos kā dziesmu. Un koristi dziedāja ļoti skaisti!

Mārīte Indriksone

Mirkļi no ceļojuma.

“CARITAS” BRĪVPRĀTĪGO SEZONAS ATKLĀŠANA

21. septembrī Rīgā, “Caritas” Jaunatnes centrā notika pasākums “Brīvprātīgo sezonas atklāšana”. To organizēja nodibinājums “Caritas Latvija”, kuram šoruden, 16. novembrī, aprit 20 gadi.

No Madonas draudzes pasākumā piedalījās Ilze un Ints. Viņi dalās par Rīgā piedzīvoto: “Tā kā pasākums sākās pulksten 12, uz to varējām laicīgi ierasties, izmantojot vilcienu satiksmi. Dalībnieku skaits nemitīgi papildinājās, kopumā ieradās ap 30-40 dalībnieku – pārstāvji no dažādām draudzēm un vietām: Valmieras, Murrjāņiem, Siguldas, Irākas, Jemenas u.c.

Pasākumu vadīja lektore Inese Šubēviča (Eiropas Jaunatnes lietu komisijas eksperte) un “Caritas Latvija” brīvprātīgā darba vadītāja – spāniete Marija Diaza. Programmā tika apskatītas tēmas

par “Caritas” organizāciju kopumā, par tās misiju, identitāti, vērtībām un brīvprātīgā darba iespējām. Noklausījāmies lekciju “Kā degot nesadegt”, “Kā noturēt motivāciju ilgtermiņā”.

Kustības mērķi – mazināt nabadzību un sociālo nevienlīdzību, paplašināt iespējas, sociālo aizsargātību, cilvēku iekļaušanu sabiedrībā. “Caritas” organizācija balstās uz kristīgo mīlestību, karitatīvo darbu, sociālo pakalpojumu pilnveidošanu. Tā nemitīgi attīstās, un, jo vairāk brīvprātīgie atsauksies, jo daudzskaitlīgāki būs atbalsta centri. Ļoti daudz ir atkarīgs no mūsu, kristiešu, gribas

un rīcības.

Pasākums noritēja jaukā gaisotnē, līdzdarbojoties arī klātesošajiem. Atraktīva un interesanta bija dalībnieku iepazīšanās sadaļa. Lekcijas mijās ar praktiskiem darbiem, kuros iesaistījās visi. Arī brīvprātīgie dalījās pieredzes stāstos, un notika sarunas grupiņās. Tikām cienāti ar garšīgām pusdienām.

Pēc brauciena ieguvām labākas zināšanas par “Caritas” un to, kādā veidā organizācija darbojas. Šī bija brīnišķīga diena, kas pavadīta kopā ar jaukiem cilvēkiem, kam rūp Latvijas brīvprātīgais žēlsirdības darbs.

Nodibinājuma “CARITAS LATVIJA” žēlsirdības projekta realizācija

Madonas draudze arī šogad izmantoja iespēju un piedalījās nodibinājuma “Caritas Latvija” izsludinātajā

Žēlsirdības projektu konkursā. Ar maziem labojumiem mūsu projekts “Atbalsts ekumenisko un evanģelizācijas pasākumu tehniskajam nodrošinājumam Madonas katoļu baznīcā” tika atbalstīts. Draudze par piešķirtajiem līdzekļiem iegādājās apskaņošanas elektrosistēmu ar mikrofoniem. Tas izmaksāja 378,13 eiro. Mobilā apskaņošanas sistēma “ugunskrīstības” piedzīvoja draudzes svētceļojumā uz Aglonu. Tā ir ērta jauniešu pasākumu organizēšanai un jau tika izmantota arī filmu vakarā, kad draudzes interesenti skatījās filmu “Žēlsirdīgais”.

Anita Cibule

Mobilā apskaņošanas sistēma noderēja draudzes svētceļojumā uz Aglonu.

DEJAS MEDITĀCIJAS PIEREDZE KALNA SKOLĀ

Noslēgumam tuvojas dejas meditācijas trīsgadīgā apmācība Kalna skolas grupai. Māsa Diāna Cērmanes OP vadītā mazā kopiena noslēgs mācības, lai turpmāk jau tiktos citā formātā.

Vai dejas meditācija sabiedrībā ir kas jauns? Domāju, ka nē. Dejas meditācijas pamatlicēji ir Bernards Vosins un Frīdela Eibla Kloke (Vācijā). Latvijā ar dejas meditācijas pieredzi jau daudzus gadus interesentus iepazīstina viņu skolniece māsa Diāna un dejas meditācijas apmācību guvušās diplomandas – Anda Done, Anda Mauriņa un citas. Kā sēkla šī prakse tiek sēta Rīgā, Aizkrauklē, Cēsu un Madonas novadā, šoruden arī Daugavpilī.

Svarīgs ir lasītais vārds

Lai izprastu faktoros, kas palīdz dejas meditācijas pilnīgai piedzīvošanai, nozīmīgi pievērsties mūzikai, kustībai un ieklausīties izteiktajā vārdā. Māsa Diāna deju meditācijas dziļākai ievirzei ikreiz lasa Vārdu no Evaņģēlija, kā arī uzrunājošus dzejas citātus. Vairākkārt Kalna skolas grupas dalībnieces dejas meditācijas nodarbībai piedāvāja jaunradi – savu rakstīto deju.

Savukārt septembrī, tradicionālajā dzejas mēnesī, tika veidota dejas meditācija par tēmu "Dzeja dejo", kur viena grupa līdzās deju piedāvājumam citēja Annas Rancānes un Knuta Skujenieka dzeju, otra – priestera Pāvila Kamolas dzeju, trešā – Pareizticīgās baznīcas priesteru un mocekļa Aleksanda Meņa esejiskās lūgšanas.

Ceļš pie Avota

Nodarbību gaitā klātesošie tiek rosināti ierobežot sarunas ar apkārtējiem, priekšroku dodot vērīgumam, ceļam pie Avota.

Statistika rāda, ka cilvēka prātā ik dienas riņķo desmitiem tūkstošu domu. Mūsu prātus dienā aizņem neskaitāmas plāpas. Prāts tiek salīdzināts ar milzu tvertni, kurā ir saliktas individa ieceres, problēmas, fantāzijas, iekāres, rūpes, raizes, plāni, idejas un viss iespējama, kas kā karuselis griežas un nespēj vien norimt. Šīm neskaitāmajām domām

parasti ir triviāls, sadzīvīvs raksturs, un tās rada psihes struktūru, kurā neatliek laika mieram, līdzsvaram, piepildītam klusumam. Daudzo sastāvdaļu un elementu izvietojumu pastiprina šodienas kultūrai raksturīgais pieņēmums, ka visus pārtraukumus, starpbrīžus un klusuma momentus noteikti ir nepieciešams aizpildīt, čakli aizmūrēt. Tomēr tieši klusuma telpā, kur jau pēc seno domātāju ieteikuma cilvēka prātam vajadzētu nokļūt un tajā veldzēties, ikviens var gūt mieru un apskaidrotu skatu.

Labbūtībai un možumam

Iemācīties klusēt un meditēt nozīmē rast tik nepieciešamo, dziedinošo ceļu uz jaunu mājokli – telpu, kas atrodas starp daudzajām domām – uz iekšējās gaismas "padevī", tās saņemšanu.

Prāts ir līdzīgs jūrai. Uz virsmas var redzēt dažnedažādus viļņojumus, bet virsma ir tikai daļa no ūdens krātuves. Zem

virsmas, ūdens dziļēs, valda miers. Lai nokļūtu šajā esamībā, ir jāiesakņojas kādā starpdomu telpā. Meditācija ir tā, kas ved uz šo iespēju, tā sniedz labbūtības izjūtu, enerģiju, radošā spēka pieplūdumu, kā arī uzlabo attiecības un veido ciešāku saikni ar Dievu. Kā dalībnieces, esot dejas meditācijas nodarbībās, to reāli piedzīvojam.

Atvērtas durvis katram

Gribas uzsvērt, ka dejas meditācija nav domāta tikai un vienīgi garīgu centie-

nu pārņemtiem cilvēkiem, kuri pievēršas kontemplācijai. Meditācija ir ieteicama prakse ikvienam, tā ir lielisks dzīves balsts mūsu dinamiskajā gadsimtā. Tomēr, lai cik skaisti iespējams aprakstīt dejas meditācijas sevišķo nozīmi, šie centieni nepārliecinās, ja lasītājs neieņemas nodarbības vērtību personiski, ja neuzsāks to praktizēt pats. **9. novembrī Dziesmusvētku skolā (Praulienas pagastā) interesenti aicināti pamēģināt!**

Inese Elsiņa

„UZ EŅĒĻA SPĀRNA ES UZLIEKU LŪGŠANU SAVU, LAI AIZNES VIŅŠ TO UZ DEBESU VĀRTIEM”

Rit dienas steidzīgas, mostamies ar lūgšanu un dodamies gulēt ar to. Reizēm kauns, ja dienu rutīnā nav bijis laika pateikties Dievam par to, ka esam, to, ko piedzīvojam. Slavēšanas vakars ir viena iespēja to izdarīt. Atslēgties no ikdienas steigas, rūpēm un ieklausīties.

Kad piemeklē likstas un bēdas mūs vai mūsu mīļos, tad lūdzam Dievu un allaž tiekam uzklausi. Dievs ir ar mums katru mirkli, katru elpas vilcienu, un tieši Viņš mums katram ir devis sargeņģeli.

Lai labāk iepazītu eņģeļu nozīmi mūsu dzīvē, Kokneses katoļu draudze rīkoja slavēšanas vakaru "Manas dzīves eņģeļi". Slavēšanas vakars iesākās ar Svētā Gara piesaukšanu un Dieva slavīnāšanu. Turpinājumā prāvests Pāvils padziļināti pastāstīja par eņģeļu izcelsmi un nozīmi mūsu dzīvē. Vakarā gaitā katehēte Anita iepazīstināja ar izvilkumiem no Bībeles,

kuros atklājas eņģeļu darbība. Dieva un Viņa eņģeļu mīlestība ir neizmērojama, tikai jāspēj ieklausīties un saprast! Klātesošie dalījās ar savām liecībām no dzīves un pieredzes. Tā bija brīnišķīga iespēja ikvienam pavadīt laiku Dieva

tuvumā un pienest Viņam slavu un pateicību, kā arī personīgi garīgi atjaunoties un stiprināties. Savstarpēja iedrošināšana un iespēja vienam no otra mācīties – lūgt par kopīgām aktualitātēm un vajadzībām, aizlūgt citam par citu un ikvienu, kuram ir nepieciešama palīdzība. Slavēšana atver sirdi sarunai ar Dievu un jaunā kvalitātē arī vienam ar otru. Slavēšanas vakars bija ticību stiprinošs svētbrīdis. Paldies

Kokneses katoļu draudzei, kas pulcēja arī tuvus un tālus ciemiņus, par radīto iespēju būt šajā vakarā, rast jaunas atziņas un izpratni par eņģeļiem.

Valentīna Babre

RAŽAS SVĒTKI PĻAVIŅU DIEVNAMĀ

Kā katru gadu, mūsu draudzes locekļi dalījās ar daļu no savas iegūtās ražas pateicībā Dievam par gādību, labiem dabas apstākļiem vasarā. Notika īpašs pateicības dievkalpojums. Priesteris rosināja aizdomāties, ko garīgā ziņā var simbolizēt un par kādiem tikumiem atgādināt āboli, ķiploki, ziedkāposti un citi dārzeņi.

Kultivētie, ēdamie lakstaugi, kas izaug no mazām sēkliņām, man simbolizē dzīvības ciklu, tāpēc tos varu salīdzināt ar cilvēka piedzimšanu, augšanu, attīstīšanos. Svarīgi ir arī pilnveidot ticības "garigos augļus" – mīlestību, prieku, mieru, pacietību, laipnību – un tur liela nozīme ir lūgšanai.

Bet mūsu dievnams, ražas sezonai beidzoties, uz brīdi bija piepildīts ne tikai ar lūgšanu zeltu, bet arī ar ķirbjiem, kartupeļiem, kabačiem, sīpoliem, āboliem. Starp tiem tika sarindotas burciņas ar konservētiem dārzeņiem un ievārijumu. Dārzeņi izrotāti vitnēm, kas atgādina par dabas nepārtraukto ciklu.

Līdzīgi ir arī sabiedrībā, kur notiek paaudžu maiņa, kur katra paaudze piedzīvo dažādus izaicinājumus vēsturē un kultūrā.

Paldies draudzes locekļiem, kuri dalījās ar izaudzēto! Raža tika ziedota Rīgas Garīgā semināra audzēkņiem un izdalīta maznodrošinātajiem.

Anita Seikovska

CESVAINES DRAUDZĒ – SVĒTDIENAS SKOLA

3. novembrī mācības uzsāk Cesvaines Svētdienas skoliņa. Pagaidām pieteikušies 6 bērni un jaunieši. Gaidām vēl audzēkņus no 2. līdz 12. klasei, kuri vēlas kristīties un sagatavoties pirmajai Svētajai Komūnijai.

Skoliņas mājīgajā atmosfērā ar diskusijām, dažādiem uzdevumiem dalībniekiem ir vieglāk iepazīt Dieva Mīlestību. Nebaidīties jautāt par nezināmo vai neizprotamo.

Baznīcas apmeklējums veido prasmi doties uz baznīcu, kā nepieciešamību savas dvēseles iepriecināšanai un svētīšanai. Arī vecāki, kas ved bērnus un sāk kalpot Dieva un Baznīcas labā, liecina par tuvākām attiecībām ar Dievu, jo tās veidojas darbojoties un lūdzoties. Tādēļ aicinu pievienoties Dieva draugu pulkam!

Katehēte Inese Zile

UZDEVUMS IKVIENAM. LASĪTĀJ, RESTAURĒ PANTUS!

Tabulā dotās panta daļas, lūdzu, savieno pareizā secībā! Izlabo panta sākumā nepieciešamo lielo burtu! Izveidotos pantus

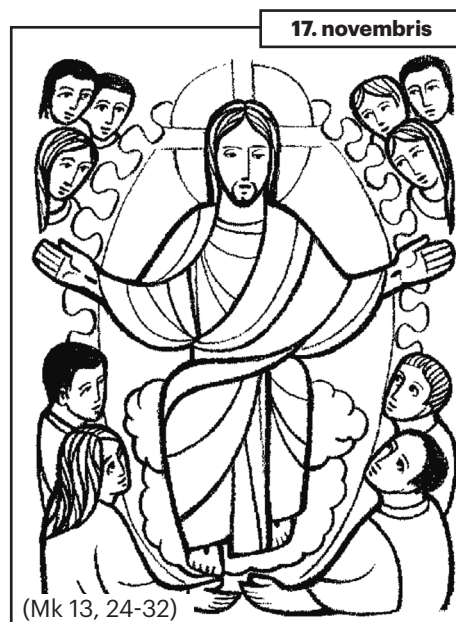
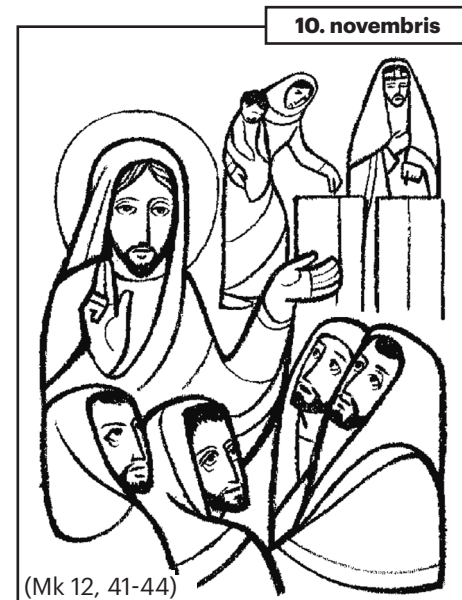
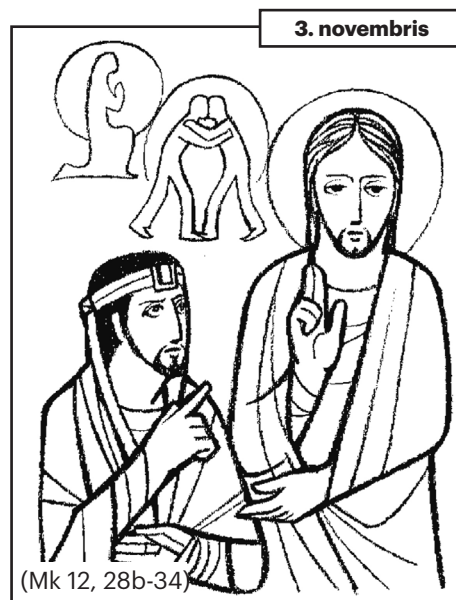
salīdzini ar 1 Kor 13, 4,8,13.

Sagatavoja Palmira Gailite

A	bet lielākā no tām ir mīlestība.	T	atziņa izbeigsies.	E	mīlestība nekad nebeidzas,
B	cerība, mīlestība, šās trīs;	M	mīlestība ir lēnprātīga,	Ī	tā nu paliek ticība,
L	mīlestība nelielās, tā nav uzpūtīga.	S	pravietošana beigsies, valodas apklusīs,	Ī	mīlestība ir laipna, tā neskauž,

Svētdienas Evanģēlijs

GLĀB MANI NO ĻAUNĀ MELIEM

Dārgais Jēzu, palidzi man.
Es sliktu bēdu asarās.
Mana sirds ir apjukusi.
Es nezinu,
kam es varu uzticēties.
Lūdzu, piepildi mani
ar Tavu Svēto Garu,
lai es varētu izvēlēties
pareizo ceļu uz Tavu Valstību.
Palidzi man, dārgais Jēzu,
vienmēr palikt uzticīgam

Ingūnas Jankovskas zīm.

Tavam Vārdam,
dotam pasaulei caur Pēteri,
un nekad neatkāpties no tā,
ko Tu mums esi mācījis,
un nekad nenoliegt
Tavu nāvi pie Krusta.
Jēzu, Tu esi Ceļš.
Parādi man ceļu.
Apskauj mani un ved mani
ceļā uz Tavu lielo Žēlsirdību.
Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola
(t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis

(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KĀLNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri;
Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš,
Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābelīņa.
Vāka zīmējuma autore – Ērlina O'Salivane.

Lappušu nosaukumos – citāti no 50. psalma.
Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”;
katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.